

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**

DE GEESTIGE HERTOOG

Een geestige klucht in vier bedrijven

door

EWOUTER VOGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GEESTIGE HERTOG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EWOUTER VOGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLBESCHRIJVING:

GRUNHILDE: Een oudere dame die met een wandelstok loopt. Is een beetje nors en komt vermoeid over, maar later bloeit zij weer wat op. Runt het landgoed van de Hertog vanwege een uitgesproken vloek. Gekleed als huishoudster.

AMIRA: Moeder van Lotte, komt als gaste met haar dochter een paar dagen vakantie houden op het landgoed. Niet echt een modern type, een beetje stijfjes gekleed zelfs.

LOTTE: Heeft het buskruit niet uitgevonden. Zodra ze Broes ziet is ze direct verliefd. Een type met vlechtjes in haar haar en ze is truttig gekleed.

JEANINE: Een moderne jongedame die artikelen schrijft over paranormale verschijnselen en dit keer zich zeer verdiept in het bestaan van geestverschijningen. Vindt in Raaf haar prins op het witte paard.

NAOMI: Is de vriendin van Jeanine. Zij vergezeld haar als fotograaf en heeft pas een geesten-app gevonden, die ze graag uitprobeert op haar gsm.

RAIZA: De vlotte metgezel van Manuel, beiden zijn op zoek naar de verborgen schatten van het landgoed. Af en toe kan ze heel dom uit de hoek komen. In het begin is haar kleding donker van kleur. Eventueel kan het de volgende dag wat fleuriger zijn.

MANUEL: Een gladde inbreker die zijn mondje wel kan roeren. Hij is de man, laat zich niet van zijn stuk brengen en wil ook het fortuin vinden.. Is ook donker gekleed als inbreker, of als macho in een zwart joggingpak met gouden kettingen om zijn nek.

HERTOG: De eigenaar van het landgoed. Is vermoord door zijn vrouw, vele jaren geleden. Hij spookt nog steeds rond, ook dankzij die vloek. Hij kan als edelman in middeleeuwse kleding lopen of in eenvoudige kleding van mindere opsmuk, zodat hij ook als gast gezien kan worden door Broes.

BROES: Is een kei in het openen van sloten, daarom heeft Raaf hem ooit onder zijn hoede genomen. Hij is een wees en later blijkt, een

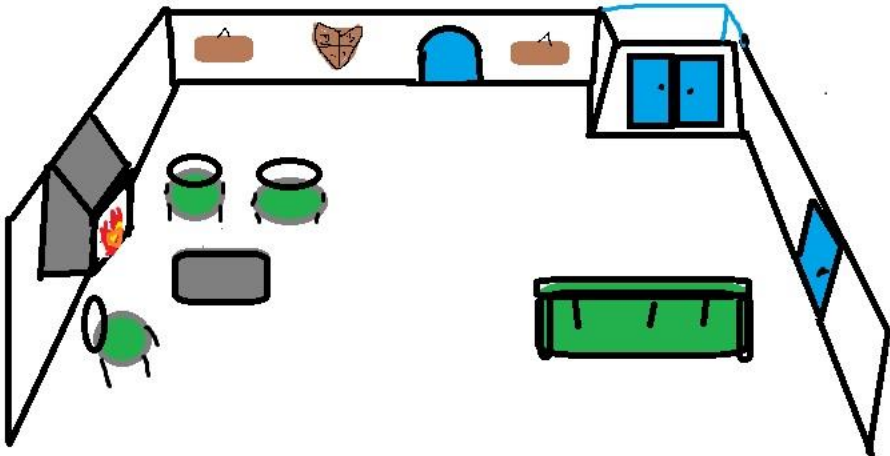
nazaat van de Hertog, daardoor ziet hij de Hertog wel en de rest van de gasten niet. Alleen heeft hij dat niet door, daar is hij toch te dommig voor. Is niet echt gekleed als inbreker, eigenlijk juist te opvallend.

RAAF: Het brein achter alle inbraken die ze samen plegen. Doet veel research vooraf om goed beslagen ten ijs te komen. Is heel sceptisch in het hele geesten gebeuren. Wel donker gekleed als inbreker.

DECOR:

Van links naar rechts gezien. Aan de linkerzijwand kan men een openhaard met schouw situeren. Daarvoor 2 of drie stoelen en een lagesalontafel. Aan de achterwand in het midden is de centrale opgang via een halletje of een open doorgang. Via een uitbouw in de achterwand of in de rechterhoek een kast met deuren waarin de geheime deur zit voor het kamertje van de Hertog. Je moet er achter dus uit kunnen. In de rechterzijwand en deur naar de wijnkelder. Bij genoeg ruimte zou er ook nog een sofa of bank geplaatst kunnen worden rechtsvoor op het toneel. Verder hangt er ergens een schild waar het wapen van de Hertog op staat. Dit kan ook een oud document zijn in een lijst of een geschilderd doek. En eventueel kunnen er oude portretten van edelen of andere schilderijen neer gehangen worden. Aan de wanden eventueel nog schemerlampjes, die kunnen knipperen als dat nodig is. Indien men er aan kan komen, kan men de inrichting met dingen uit de riddertijd aankleden. Zoals degens, zwaarden, maliënkolders en een harnas. Dit alles is alleen maar een idee van de auteur, laat zelf uw fantasie maar gaan en vul dit alles naar eigen inzicht in, op de opgangen en de kast na, want die staan vast. (toch?)

Plattegrond van hoe het decor eruit kan zien

Het wapen van de Hertog

EERSTE BEDRIJF

(het is middernacht en donker op toneel. Af en toe kunnen er enge achtergrond geluiden ten gehore gebracht worden, zoals een krakende of piepende deur en wat boehoe geroep of wind/waai geluiden. Als het mogelijk is om af en toe het licht te laten knipperen bij opkomst van Grunhilde. Via midden komen Broes en Raaf op met zaklamp. Ze zwijgen. We zien twee lichtjes recht de zaal in schijnen, dan verdwijnen ze beiden een kant op. Ze schijnen een beetje omhoog en links en rechts van zich, als of ze iets zoeken. Als beiden aan het einde van het toneel zijn, lopen ze achteruit tot ze elkaar raken. Ze schrikken beiden heel erg en laten dit ook horen)

BROES: Baas, ik schrik me rot.. *(schijnt in zijn gezicht)*

RAAF: Ja, ik ook. *(schijnt ook in zijn gezicht)* Vind je het erg om niet in mijn gezicht te blijven schijnen..

BROES: *(doet zijn zaklamp uit..)* Uhh, baas.. Als u dat dan ook eens deed.

RAAF: Sorry. *(doet zijn lamp uit, weer even donker)*

BROES: Nu zien we niet veel meer hè, baas.

RAAF: We moeten even het lichtknopje vinden. *(licht knippert)*

GRUNHILDE: *(op via midden)* Wat zoekt u?

BROES: U zei net zelf: "het lichtknopje" baas. *(Raaf schijnt nu in zijn gezicht)* Maar zou u die zaklamp uit kunnen doen, baas?

GRUNHILDE: *(dan gaat het licht aan)* Zo beter..

BROES: *(beiden wrijven nu in hun ogen doordat ze ineens in het licht staan. Ze zien Grunhilde nog niet)* Knap hoor baas, zo ineens het lichtknopje vinden. Wist u waar het zat?

RAAF: Nee oen, maar zij wel. *(draait zich om en wijst op Grunhilde)*

GRUNHILDE: Inderdaad en ik vraag u nogmaals, wat zoekt u?

BROES: Om eerlijk te zijn, zijn wij op zoek naar...

RAAF: *(valt in)* U! De deur was niet op slot, dus kwamen we alvast maar naar binnen.

BROES: Nou baas, ik heb wel een beetje moeten wrik.. *(zijn mond wordt gesnoerd door de hand van Raaf)*

RAAF: Het is dat we autopech kregen en toen zochten we een plek om te overnachten. En dit leek ons wel wat.

BROES: *(zachtjes tegen Raaf)* Doet de auto het dan niet meer, baas?

GRUNHILDE: Het is niet gebruikelijk dat we onze gasten midden in de nacht ontvangen. Maar omdat u pech hebt met uw auto, maak

ik een uitzondering.

RAAF: Heel erg attent van u mevrouw.

BROES: Ja, leuke tent hebt u hier. *(krijgt een stoot van Raaf)*

GRUNHILDE: Ik zal u een kamer toewijzen, dan kunt u morgen op zoek gaan naar een garage.

BROES: O, wij hoeven geen garage hoor, hij staat hier op de oprijlaan.

RAAF: Een garage om de auto te repareren, oen.

BROES: O, ja... Ja, hij is vreselijk kapot. Ik hoop niet dat hij total-los is. Dat zou wat zijn. Gelukkig deed hij het tot hier goed.

RAAF: *(snel)* Wij volgen u naar onze kamer, mevrouw. *(Broes doet zijn zaklamp weer aan)*

GRUNHILDE: Graag, morgenvroeg om 8 uur is het ontbijt. *(tegen Broes)* Er zit in ieder vertrek een lichtknopje rechts naast de deur.

RAAF: Dus die zaklamp kan weer uit Broes.

BROES: Maar moeten we dan niet...

RAAF: UIT!

BROES: *(doet de zaklamp uit)* Ik dacht alleen maar...

RAAF: *(valt in)* Laat dat denken nu maar aan mij over, zo'n licht ben je niet. Kom op, achter mevrouw aan. *(horen een deur piepen of kraken)*

GRUNHILDE: Heren, deze kant op. *(Allen af via midden. even is het toneel leeg, dan komen Amira en Lotte op met koffers)*

AMIRA: Zo, daar zijn we dan... Een beetje vroeg maar dat doet er niet toe. De deur was nog niet op slot, dus we zijn nog welkom.

LOTTE: *(staat nog met de koffers in haar handen)* Maar moe, het is toch al heel laat.

AMIRA: Een klein berekeningsfoutje van mijn kant. Ik dacht dat het veel verder was.

LOTTE: Nog verder, we hebben nu al de hele dag in de auto gezeten.

AMIRA: We hebben meer in de file gestaan.

LOTTE: En voor een brug die open stond...

AMIRA: Ja, dat was een foutje.

LOTTE: Hoezo? Als hij open staat kan je er toch niet overheen.

AMIRA: Nee, dat klopt wel, maar deze brug was buiten gebruik.

LOTTE: Hij stond toch open..

AMIRA: Ja, voor onderhoud. En daar kwamen wij helaas pas na twee uur achter.

LOTTE: U.. Ik was in slaap gevallen.

AMIRA: Maakt allemaal niet uit, wij zijn er. Nu nog iemand zoeken die hier de scepter zwaait.

LOTTE: Zitten we in een paleis dan?

GRUNHILDE: *(komt op via midden en het licht knippert even)* En wie hebben we hier?

LOTTE: *(bekijkt Grunhilde van top tot teen)* Zij heeft geen scepter moeder, dus die moeten we niet hebben.

AMIRA: *(negeert haar)* Wij zijn een beetje te vroeg..

GRUNHILDE: Ik noem dat erg te laat.

AMIRA: Nee, we zouden eigenlijk morgen pas komen.

GRUNHILDE: Waarvoor bent u er nu dan al, ook autopech?

AMIRA: Zo zou u het kunnen noemen, meer een berekeningsfoutje.

LOTTE: Wat, hebben we autopech? Hè, vervelend... Dan zijn we nog later.

AMIRA: We zijn er al Lotte.

LOTTE: O.. Fijn, kan ik eindelijk die koffers neerzetten. *(zet koffers op de grond)*

GRUNHILDE: Dan wilt u zeker naar uw kamer toe.?

AMIRA: Dat zou erg fijn zijn. Het was een lange dag.

LOTTE: We hebben in de file gestaan en voor de brug en nu hebben we autopech.

AMIRA: Het is wel goed Lotte.

GRUNHILDE: Wilt u mij dan maar volgen, dames.

LOTTE: Hè, zet net die koffers neer.

AMIRA: Dan pak je ze weer op en gaan we achter deze dame aan. *(Amira en Grunhilde gaan af via midden)*

LOTTE: Ja, ja, de pakezel komt al. *(horen nu het boehoe geroep en een krakende/piepende deur, Lotte puft, zucht en kijkt angstig om zich heen, dan pakt ze de koffers op en rent stuntelig af via midden, even is het toneel weer leeg, dan komen Raiza en Manuel op via midden)*

RAIZA: Dus hier moet het zijn?

MANUEL: Ja, dit is de plek waar we moeten zijn.

RAIZA: Hoe vind je die plekken toch steeds weer?

MANUEL: Daar gaat heel wat lees en speurwerk aan vooraf.

RAIZA: Zouden ze het niet vreemd vinden dat we zo laat nog binnen lopen?

MANUEL: De deur stond toch nog open, dus dan kunnen er altijd mensen in en uit.

RAIZA: Ja en op alle tijdstippen natuurlijk. Dan zal er ook wel een nachtportier zijn die ons zo helpt.

MANUEL: Daar ga ik wel vanuit.

RAIZA: Heb alleen nog geen balie gezien met zo'n bel erop, zodat ze weten dat er iemand staat te wachten.

MANUEL: Misschien slaapt die nachtportier wel.

RAIZA: Ja, stiekem onder de balie.

MANUEL: Welke balie...?

RAIZA: Die je normaal gesproken ziet als je binnenkomt.

MANUEL: En? Hebben wij een balie gezien?

RAIZA: Nee! Maar ook nog geen nachtportier

GRUNHILDE: *(op via midden, licht knippert)* Laat me raden... U heeft autopech?

RAIZA: Ja!

MANUEL: Nee!

GRUNHILDE: Wat is het nu.. Ja of nee?

MANUEL: Graag wensen wij te overnachten.

RAIZA: Wij zijn wat aan de vroege kant, maar eigenlijk ook weer aan de late...

GRUNHILDE: Dat snap ik, maar dat was niet mijn vraag.

MANUEL: Ik wist niet dat we aan een quiz meededen.

RAIZA: Spannend. Wat kunnen we winnen?

GRUNHILDE: Hoe later op de avond..

RAIZA: Hoe schoner het volk?

GRUNHILDE: Nee, hoe lastiger het volk. Wilt u mij dan maar volgen.

MANUEL: Graag want het is al laat en wij willen graag een slaapplek. Het is tenslotte al bedtijd. *(gaapt)* En een slaap dat we hebben.

RAIZA: Is dat zo? Ik ben klaar wakker, jij niet?

MANUEL: Het is denk ik niet mogelijk om nog iets te drinken hier. Ik neem aan dat de bar al gesloten is?

GRUNHILDE: Die hebben we niet, dus hij zal ook niet open zijn geweest.

RAIZA: Ik had wel een slaapmutsje gelust hoor!

MANUEL: Helaas, dat zit er niet in.

GRUNHILDE: Morgenochtend vroeg is het ontbijten, dan is er koffie en thee. Als u me nu wilt volgen, mijn slaapritme is al verstoord en als ik daardoor humeurig wordt dan is dat geen goed voorbeeld voor onze andere gasten.

MANUEL: Kom Raiza, deze dame heeft het moeilijk met haar avonddienst.

RAIZA: Het personeel van tegenwoordig is ook niet meer wat het geweest is. Net als de inrichting, geen balie en geen bar.

GRUNHILDE: Iedereen is "vroeg" met autopech en "laat" met komen. *(nu dwingend)* Dus... *(wijst met hand richting het midden en gaan daar allemaal mompelend af, het licht doet Grunhilde uit en wederom is het toneel even leeg, dan komt Broes weer op via midden met een zaklamp aan, schijnt hiermee alle kanten op)*

BROES: Wat zegt Raaf nu ook altijd weer? Je kop erbij houden en dan gaat er vanzelf een lichtje branden. Het lichtje heb ik al... Nu nog mijn kop erbij houden, maar de vraag is, waarbij? *(loopt de kamer rond en merkt niet dat Raaf inmiddels via midden op is gekomen, heeft ook een zaklamp bij zich. Broes ziet Raaf ineens en schrikt zich een ongeluk)* Aargh...

RAAF: *(doet zijn zaklamp nu aan)* Het zou wat stiller kunnen, straks maak je dat mens weer wakker.

BROES: Ik dacht, kom laat ik alvast gaan zoeken.

RAAF: En dat doe je dan alleen?

BROES: Nee, samen met jou natuurlijk..

RAAF: Wanneer had je me dat willen vragen dan?

BROES: Nu denk ik? Of ben ik nu te laat?

RAAF: We zullen wel in de late uurtjes moeten zoeken, overdag zal er wel geen geschikt moment zijn om rond te snuffelen.

BROES: Kan je dan ruiken waar het ligt..? Ik snuffel wel overal aan, maar ik ruik niks. Ben dan ook geen hond, hè!

RAAF: Gelukkig niet, zou ik je nog uit moeten laten ook.

BROES: Ik ben wel uitgelaten, Raaf.

RAAF: Anders ik wel, we zitten er boven op.

BROES: *(horen nu weer het boehoe geroep, en het geluid van een windvlaag)* Het is hier wel een beetje eng, vind je niet. Die lichten die aan en uitgaan uit zichzelf. Het lijkt wel of het hier spookt.

RAAF: Dat wordt wel beweerd in de oude boeken over dit landhuis. De Hertog waarvan dit landgoed is geweest, schijnt te zijn vergiftigd door zijn huishoudster en sindsdien schijnt hij hier nog steeds rond te hangen.

BROES: Ik heb nog geen spook gezien, op die huishoudster hier na dan.

RAAF: Laat ze je maar niet horen, anders overleef je straks je ontbijt niet.

BROES: Nou maak je me wel bang, Raaf.

RAAF: Stel je niet aan, het zijn allemaal verzinsels om nieuwsgierige buiten de deur te houden. Spoken bestaan niet... *(horen weer boehoe geroep)* Klaar uit!

BROES: Dus die verborgen sch(at)...

RAAF: *(valt in)* Sst!! Je weet nooit of de muren oren hebben.

BROES: *(heel zachtjes nu)* Ik heb ze nog niet gezien...

RAAF: Ik ga er vanuit dat wat ik gelezen heb, ook inderdaad waar is.

BROES: Maar je zegt net dat spoken niet bestaan.

RAAF: Ik heb het ook niet over spoken man! Maar over dat.., waar je niets over mag zeggen. Snap je?

BROES: *(hij knikt van ja, dan even stilte)* Ik snap er eerlijk gezegd geen biet van.

RAAF: Zoek nou maar, heb je daar al gekeken. *(wijst naar de kast)*

BROES: Of je gedachten kan lezen, wil er net met mijn onderzoek beginnen. *(loopt naar de kast en gaat er in, horen hem zijn hoofd stoten)* AU!!! *(Broes verdwijnt nu zogenaamd door een geheime deur uit de kast)*

RAAF: Wees nu eens stil man. Broes... Broes.. waar zit je man? *(loopt naar de kast, kijkt er in en deze blijkt leeg te zijn)* Het is ook altijd wat met dat mannetje. Het is dat het zo'n goede allesopener is, want anders.... Hij is zeker terug gegaan naar onze kamer, de grapjas. *(wil afgaan via midden als Lotte daar slaapwandeland in nachtpon opkomt)*

LOTTE: Zeg me waar u bent... Zeg me waar u bent.. Zeg me...

RAAF: *(valt in)* Ik ben hier hoor!

LOTTE: U heeft me geroepen?

RAAF: Dacht het niet. *(terzijde)* Ik zoek geen pottenkijkers.

LOTTE: Iemand heeft mij geroepen... Wie heeft mij geroepen?

RAAF: Vrouwtje, wordt eens wakker. *(doet het licht aan)* U slaapwandelt. *(schud een beetje aan haar, zodat ze wakker wordt)* Dit is een nachtmerrie..

LOTTE: *(ontwaakt)* Waar ben ik? *(ziet dat ze in nachtpon is)* O, lieve hemel.. Ik ben naakt. *(ziet dan Raaf)* Help, een verkrachter!

RAAF: Ho, ho, jongedame.. Kan het een beetje zachter, straks denken ze nog echt dat ik...

LOTTE: Wie bent u dan?

RAAF: In ieder geval geen verkrachter? Raaf is de naam.

LOTTE: Ik mag van mijn moeder niet met vreemden praten.

RAAF: Sta me net voor te stellen.

LOTTE: *(denkt na)* Ja, dat is waar... Ik ben Lotte..

RAAF: Volgens mij heb jij last van een slaapwandelsyndroom..

LOTTE: Als ik droom ga ik inderdaad wandelen...

RAAF: Ik was mijn collega aan het zoeken, dus als u me wilt excuseren...

LOTTE: Is die ook aan het slaapwandelen?

RAAF: Dat hoop ik niet, jongedame. *(af via midden)*

LOTTE: Er zijn dus nog meer gasten op dit landgoed. *(hoort gestommel in de kast en gaat er langzaam naar toe, als plotseling de kast open gaat en Broes er uit komt stappen)*

BROES: Raaf, je raadt het nooit... *(doet kastdeur dicht en ziet dan Lotte)* O, neem me niet kwalijk, ik dacht dat u Raaf was. *(Lotte is opslag verliefd)*

LOTTE: Ik ben Lotte, maar ik mag niet met vreemden praten van mijn moeder.

BROES: Dan moet je dat dan ook maar niet doen.

LOTTE: *(verlegen)* Hoe heet jij dan?

BROES: Ik? Waarom wil je dat weten?

LOTTE: *(heel zwoel)* Als ik weet hoe jij heet, dan ben je toch geen vreemde meer voor mij..

BROES: Daar zit wat in... Ze noemen mij Broes.

LOTTE: *(dromerig)* Broes..? Broesbroesbroesbroes... Heb jij mij geroepen?

BROES: Dat dacht ik niet, wist niet eens dat je er was.

LOTTE: *(loopt zweverig door de kamer)* O, gij knappe man... Pak me dan, pak me dan! *(wijst met haar vinger naar Broes)* Als je kan.. *(loopt hoteldebotel af via midden, horen weer boehoe geroep en het licht knippert weer en gaat dan uit)*

BROES: Wat heb ik nou weer aan mijn fiets hangen? Zou dat nu een geestverschijning geweest zijn? Ik moet Raaf zoeken.. *(roept, zachtjes)* Raaf... Raaf.. *(af via midden)*

GRUNHILDE: *(op via midden, licht gaat aan en knippert, praat in de ruimte)* Ja, ja, laat dat nu maar... Iedereen is naar bed. Er zitten vreemde snuiters bij. Waarom komen ze allemaal zo laat in de avond? Dat moet toch een reden hebben... Ik vertrouw dat niet, maar dat kan jou toch niets schelen.. Ik moet het allemaal maar weer oplossen, zoals altijd. Het is dat ik niet anders kan, anders... *(even stilte)* Kon ik de dag maar vervloeken dat mijn grootmoeders moeder, jou vermoorde maar jij was ons voor. Jij wist allemaal al wat er zou gebeuren, dankzij die zigeunerin met haar zwarte magie. Man, man.., wat maak je me boos.. *(weer even stilte)* Maar tegelijkertijd ben ik ook weer blij, blij dat ik de laatste erfgenaam ben die je nog kan kwellen. De laatste die hier de boel draaiende houdt. Heb je er weleens aangedacht dat als ik er niet meer ben, jij helemaal gedoemd ben om hier alleen achter te blijven in een landgoed wat langzamerhand veranderd in een ruïne. Dan wordt je heer en meester van een paar stukken vervallen steen. Ik kan niet wachten op de dag dat ik mijn ogen sluit... *(het licht knippert nu heftig)* Ja, zo zou ik ook reageren. Eerst weken niks van je laten horen en nu ineens weer actief doen omdat er gasten zijn. Ik ben het even zat, ik ga nu naar bed... Spook ze!! *(af via midden er wordt nog even heftig geknippert met het licht, dan gaat het licht uit, even later komt Manuel op via het midden met zaklamp die blijft staan en schijnt met de zaklamp naar links en rechts)*

MANUEL: Typisch dat het licht altijd zo slecht is in zo'n landhuis. Wat

zei dat mens nou, naast elke deur zit een lichtknopje, rechts? Behalve hier geloof ik. *(zoekt) Niks! (loopt naar de midden opgang en ziet dan het zgn. Lichtknopje aan de achterzijde van het decor zitten)* Hierzo, dat verwacht je toch niet aan deze kant. *(doet het aan)* Wat een onlogische plek. Zo, nu zien we weer wat.... Waar zou je nu moeten zoeken naar.... *(de Hertog stapt nu uit de kast en laat de kastdeuren open staan. Manuel denkt dat de kastdeuren openvallen)* Ouwe meuk... Het heeft allemaal zijn beste tijd gehad. *(loopt naar de kast toe, maar deze wordt weer dicht gedaan door de Hertog)* Wat krijgen we nou? *(kijkt nu rond)* Zit ik hier in een verborgen camera programma of zo? *(Manuel opent de kastdeur en kijkt in de kast)* Niks, helemaal leeg. *(sluit de kastdeur weer)* Raar... *(de Hertog verschuift een stoel)* O, moet ik gaan zitten? Oké, wat jij wilt. *(gaat zitten)* En nu? *(de Hertog gaat ook zitten, maar verder gebeurt er even niets)* Hallo, wat is de bedoeling? *(de Hertog klapt in zijn handen en het licht gaat weer uit)* Ja, hier heb ik geen zin in hè. *(Manuel doet de zaklamp weer aan en loopt naar het lichtknopje en schakelt het licht weer aan)* Ik begrijp hieruit dat ik niet alleen ben, maar dat gedoe met het licht is nu wel mooi geweest, kom maar tevoorschijn! *(de Hertog loopt naar de kast en verdwijnt er in, horen boehoe geroep, Manuel loopt naar de kast en kijkt er in en ontdekt weer niets)* Weer niks. Leuke truukjes allemaal hoor, maar wat is de bedoeling? Denk je dat je me bang maakt ofzo. O,o, wat ben ik bang... Brrr, de rillingen lopen over mijn lijf. Nou, nou.. Gut, o, gut. Laat ik je dit vertellen figuur, als je me verder dwarsboomt dan zijn de gevolgen voor jezelf. Ik laat je nu verder alleen, dan kan je nadenken over wat ik net heb gezegd. Ajuus! *(wil af via midden als Raiza daar opkomt)*

RAIZA: Waar zit je nou man? Ik dacht dat je wilde gaan slapen, draai me eigen om en weg was je. Moet nog een beetje bijkomen van dat enge mens en die rare geluiden hier in dit huis.

MANUEL: Dat hoort er allemaal bij... Een oud landhuis met al zijn geheimen.

RAIZA: Zou dat iets te maken hebben met het aantrekken van gasten..

MANUEL: Ja joh, allemaal commerciële rommel. Dan hoor je later te zeggen dat je in een spookhuis hebt geslapen en dat was zo spannend, dat zou jij ook eens moeten doen, en zo verkoopt het zichzelf gratis via mond op mond reclame.

RAIZA: Maar het klinkt allemaal wel echt angstaanjagend.

MANUEL: Dat moet ook, anders prik je er zo doorheen dat het nep is.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto